الله رحمت را به صد قسمت تقسیم کرده است؛ نود و نُه بخش آن را نزد خود نگه داشته و یک بخش را به زمین فرستاده است و به خاطر همین یک بخش است که مخلوقات با یکدیگر مهربان هستند (به هم رحم می کنند)؛ به گونه ای که جانور، سُم خود را بالا می گیرد تا مبادا به بچه اش آسیبی برسد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمودند: «جَعَلَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مائَةَ جُزْءٍ، فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وتِسْعِين، وَأَنْزَلَ في الأَرْضِ جُزْءًا واحِدًا، فَمِنْ ذَلِكَ الجُزْءِ يَتَراحمُ الخَلائِقُ، حَتَّى تَرْفَعَ الدَّابَّةُ حَافِرَهَا عَنْ ولَدِهَا خَشْيَةَ أَنْ تُصِيبَهُ»: «الله رحمت را به صد قسمت تقسیم کرده است؛ نود و نُه بخش آن را نزد خود نگه داشته و یک بخش را به زمین فرستاده است و به خاطر همین یک بخش است که مخلوقات با یکدیگر مهربان هستند (به هم رحم می کنند)؛ به گونه ای که جانور، سُم خود را بالا می گیرد تا مبادا به بچه اش آسیبی برسد». و در روایتی آمده است: «إِنَّ للَّهِ تَعَالى مائَةَ رَحْمَةٍ، أَنْزَلَ مِنْهَا رَحْمَةً وَاحِدَةً بَيْنَ الجِنِّ والإِنْسِ وَالبَهَائمِ وَالهَوام، فَبهَا يَتَعاطَفُون، وبها يَتَراحَمُون، وَبها تَعْطِفُ الوَحْشُ عَلى وَلَدهَا، وَأَخَّرَ اللَّهُ تَعالى تِسْعاً وتِسْعِينَ رَحْمَةً يَرْحَمُ بِهَا عِبَادهُ يَوْمَ القِيَامَةِ»: «الله متعال صد رحمت دارد که یک رحمتِ آن را میان انسان ها، جن ها، جانوران و حشرات، نازل کرده است و با این یک رحمت است که آفریده های الهی با یکدیگر مهربان بوده و به هم رحم می کنند و به همین خاطر است که جانوران وحشی به فرزندان خود رحم می نمایند. و الله متعال نود و نُه بخش رحمت را نگه داشته است و روز قیامت بر مبنای آن بر بندگان خود رحم می فرماید». و از سلمان فارسی رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ للَّهِ تَعَالَى مِئَةُ رَحْمَةٍ فَمِنْها رَحْمَةٌ يَتَراحَمُ بها الخَلْقُ بَيْنَهُمْ، وَتِسْعٌ وَتِسْعُونَ لِيَوْم القِيامَةِ»: «الله متعال صد رحمت دارد؛ از این میان تنها یک رحمت است که باعث می شود مخلوقات به یکدیگر رحم کنند؛ و نود و نه رحمت برای روز قیامت است». و در روایتی آمده است: «إِنَّ اللَّه تعالى خَلَقَ يَومَ خَلَقَ السَّمَواتِ والأَرْضَ مِئَةَ رَحْمَةٍ كُلُّ رَحْمَةٍ طِبَاقَ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ إِلى الأَرْضِ، فَجَعَلَ مِنها في الأَرْضِ رَحْمَةً فَبِها تَعْطِفُ الوَالِدَةُ عَلَى وَلَدِهَا، وَالْوَحْشُ وَالطَّيْرُ بَعْضُها عَلَى بَعْضٍ، فَإِذا كانَ يَوْمُ القِيامَةِ أَكْمَلَها بِهذِهِ الرَّحْمَةِ»: «الله متعال در روزِ آفرینش آسمان ها و زمین، صد رحمت آفرید؛ هر رحمتی به بزرگیِ فاصله ی میان آسمان تا زمین است. یک بخش از این رحمت ها را در زمین قرار داده است و همین یک رحمت، باعث می شود مادر به فرزند خود مهر بورزد و جانوران وحشی و پرندگان به یکدیگر رحم کنند و چون روز قیامت فرارسد، با این یک رحمت، سایر بخش های رحمت را کامل می گرداند».

[صحیح است] [به روایت مسلم - متفق علیه]

الله تبارك وتعالى رحمت را صد بخش قرار داده است؛ و تنها یک رحمت به زمین نازل کرده است و نود و نه بخش آن را برای روز قیامت نزد خود نگه داشته است. به سبب همین یک رحمت است که مخلوقات از انسان ها و جنیان گرفته تا چهارپایان و حشرات به هم رحم می کنند؛ حتی اسبی که معروف به تیزروی و جابجایی سریع می باشد مراقب است به کره اش آسیبی وارد نشود و سمش را بالا می گیرد تا ضرری متوجه کره اش نشود. و به خاطر همین یک رحمت است که حیوانات وحشی به فرزندان خود رحم می کنند. و الله متعال نود و نه رحمت را برای روز قیامت به تاخیر انداخته است تا بر مبنای آنها به بندگانش رحم کند. حدیث دوم: روزی که الله متعال آسمان ها و زمین را خلق نمود، صد رحمت نیز آفرید؛ چنانکه هر رحمتی ما بین آسمان و زمین را پر می کند. و تنها یک رحمت را در دنیا قرار داده است که بر مبنای آن مادر نسبت به فرزندش مهربان است و حیوانات و پرندگان به هم رحم می کنند؛ و در روز قیامت الله متعال با نود و نه رحمت آن را کامل می کند؛ وقتی در این دنیای سراسر رنج و سختی تنها

به سبب یک رحمت، الله متعال نعمت های فراوانی را در اختیار انسان قرار داده است، باید چه گمانی داشت در مورد صد رحمت در سرای آخرت، سرای امنیت و آرامش و پاداش.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/4291